

[Palle Simonsen]

ge måder vil blive en bedre ydelsesform end den, vi har kendt tidligere.

Når fru Kirsten Jacobsen nu taler så meget om, at der er nogle, der bliver dårligere stillet, vil jeg sige, at for det første har hr. Albertsen besvaret spørgsmålet, og dernæst undrer det mig, at fru Kirsten Jacobsen og fremskridtspartiet ikke vil være med til at gøre noget for ejerboligerne. Hvorfor skulle der være forskel på dem, der bor i lejeboliger, og dem, der bor i ejerboliger? Det, fru Kirsten Jacobsen harcelerer over i hele sin agitation imod dette forslag, er i virkeligheden, at ejerne ikke skal have samme mulighed, som lejerne har fået. Jeg afviser ikke, at der kan blive problemer med denne nye boligydelse, men jeg mener, det er logisk, at den bliver administreret, som den nu er lagt til rette, af socialministeriet, og jeg synes egentlig ikke, der er grund til at blive ved med at fortsætte denne debat om, hvorvidt den hører hjemme i det ene eller i det andet ministerium. Den hører mest naturligt hjemme i socialministeriet, og jeg tror, den vil komme til at fungere bedre end den nuværende boligsikringsordning.

Albertsen (S):

Jeg er mægtig glad for, at fru Kirsten Jacobsen blev klar over, at det, hun fremførte i første omgang, var totalt forkert, idet jeg må opfatte hendes bemærkning på den måde, at hun blev irriteret over, at det blev påvist, at det, der stod i lovparagraffen og i bemærkningerne, var langt fra fru Kirsten Jacobsens fortolkning. Men når det så er blevet bevist, at en påstand, man har fremført, ikke er rigtig, begynder man selvfølgelig meget naturligt at snakke om noget andet, nemlig hvad der eventuelt vil ske, om salamimetoder m.v.

Jeg er ikke i stand til – og det tror jeg ikke nogen anden i denne sal er – at fortælle, hvad der vil ske om 2, 3, 4 eller 5 år på dette område, men det, jeg er i stand til at vurdere og analysere, er de problemer, vi skal tage stilling til i dag, og de lovforslag, der ligger på bordet. Heraf fremgår det ganske klart, at påstanden om, at mange tusinde pensionister vil blive ringere stillet, ikke har noget med sandheden at gøre. Det er det, der er det væsentlige i denne sag.

Så gentager fru Tove Jørgensen sin påstand om, at de satser, der er fastsat i lovfor-

slaget – det er jo ikke vedtaget endnu – indebærer, at den, der bliver udsaneret og skal genhuses, ikke kan klare lejeudgifterne qua lovgivningen her. Jeg er ikke boligeekspert, og det kan jeg forstå at fru Tove Jørgensen sandelig heller ikke er, for ellers ville hun ikke have sagt det, hun sagde her. Men mig bekendt er det sådan, at i forbindelse med sanering og genhusning er der en række bestemmelser, som faktisk tilgodeser alle grupper, der er udsat for denne problematik, herunder selvfølgelig også pensionisterne, og det vil sige, at antydningen af de elendigheder, som kan overgå disse stakkels mennesker, ikke har så forfærdelig meget med realiteterne at gøre.

Så sagde, jeg havde nær sagt min muntre ven fra venstresocialisterne, som i denne sag rider ene med sin dagsorden, forstår jeg, at socialdemokraterne på et tidligere tidspunkt bare skulle have lavet loven om indefrysning af ejendomsskatter om, for så ville problemerne efter den kritik, jeg her har fremført, have været klaret. Nej, sådan ville det ikke være gået, hr. Tyroll, og for at kunne klare problemerne på en bedre måde, er det, regeringen har fremsat sit forslag, som går ud på en opsplitning af ydelserne. Man må fortsat regne med, at det er et fåtal af de pensionister, der bor i eget hus – og det drejer sig om ca. 150.000 – der benytter sig af den lovgivning, vi har, hvor god den end måtte være. I realiteten benyttes den kun af ca. 15 pct., nemlig af ca. 8.000, hvoraf halvdelen bor i Gentofte og i Gladsaxe, mens kun 4.000 bor i hele det øvrige land. Det vil sige, at det alene er et spørgsmål om, hvad kommunerne sætter ind. Det vil det ikke være efter det lovforslag, som vi nu har på bordet. Derfor ville konsekvensen af hr. Tyrolls standpunkt være en forringelse for de pensionister, der måtte være i besiddelse af et hus, og vi mener, at vi her bør tilstræbe en lighed i behandlingen af lejere og ejere, der er pensionister. Derfor vil jeg sige – jeg skal være mægtig fair over for hr. Tyroll, det synes jeg han har krav på – at jeg tvivler ikke om hans gode hensigter, men hans evner til at formulere disse med henblik på en god virkning står ikke rigtigt mål med hans hensigter. Derfor må jeg afvise dagsordenen af hensyn til pensionisterne, for konsekvensen af dens vedtagelse ville være en ringere status pr. 1. januar 1979.